

BANK ANGLII

HISTORIA

Bank Anglii został powołany na mocy aktu z 1694 r. i był on bankiem rządowym, który zarządzał zadłużeniem. Na przestrzeni lat rola banku stopniowo się zmieniała i obecnie bank ten znajduje się w centrum brytyjskiego systemu finansowego i odpowiedzialny jest głównie za zarządzanie brytyjską walutą.

Historia BoE ma swoje korzenie już w rewolucji z 1688 r. kiedy to William i Mary zasiedli na tronie, a UK zyskała stabilizację polityczną, której ten kraj nie doświadczył od ponad wieku. I choć w tamtym czasie handel kwitł, to jednak finanse publiczne oraz system finansowo-kredytowy kulały. Złotnicy, którzy wówczas przeprowadzali większość operacji bankowych zostali wyniszczeni przez kiepską politykę finansową Stuartów. Wtedy zaczęły pojawiać się pierwsze propozycje jak zmobilizować krajowe zasoby oraz pierwsze głosy o konieczności powstania narodowego lub publicznego banku. Propozycja Williama Patersona spotkała się wówczas z największą aprobatą. Londyńczycy mieli pożyczyć rządowi £1 200 000 w zamian za odsetki i tym samym zostać udziałowcami Governor and Company of the Bank of England. Pieniądże udało się zebrać w zaledwie kilka tygodni, a bank zaczął oficjalnie funkcjonować 27 lipca 1694 r.

POCZĄTKI, SIEDZIBA

Początkowo bank miał swoją siedzibę w Mercer's Hall w Cheapside, zatrudniał 17 urzędników oraz dwóch portierów, jednak pod koniec tego samego roku przeniósł się do Grocer's Hall na Princess Street, gdzie urzędował aż do 1734 r. Wtedy to bank zakupił posiadłość na Threadneedle Street i tam przeniósł się ze swoją działalnością. Przez kolejne 100 lat bank wykupywał ościenne budynki tworząc trzypiętrową bankową wyspę.

Pierwszym gubernatorem BoE został kupiec Sir John Houlbon. Pierwsze lata banku upłynęły pod naciskami rządu odnośnie finansowania, a także bicia nowych monet. W tamtych latach bank parł się konwencjonalną działalnością bankową, jak przyjmowanie depozytów, za które wydawał banknoty opiewające na kwotę depozytu bez względu na jego wartość która została zdeponowana.

W XVII i na początku XIX wieku dług publiczny stopniowo rósł z £12 mln do £850 mln. Do takiego stanu rzeczy przyczyniły się wojny napoleońskie, które pochłonięły znaczną część rezerw w złocie, co z kolei spowodowało, że bank nie był w stanie wypłacać złota za banknoty. W konsekwencji bank wypuścił £1 i £2 banknoty, aby zrekompensować klientom brak wypłat w złocie. Niestety zaczęło dochodzić do śmiałych fałszerstw banknotów, do więzień trafiło ponad 300 oszustów. 150 lat po powstaniu BoE, w 1844 r. wydano Akt Bankowy, na mocy którego BoE otrzymał oficjalny monopol na emisję pieniądza na terenie Anglii i Walii, dzięki czemu stał się on jedyną władzą monetarną UK.

Na przełomie lat 20 i 30 XX wieku siedzibę banku znacznie przebudowano – w rezultacie budynek miał 7 pięter idących w górę i trzy pietra pod ziemią. W czasie wojny w New Change wybudowano kolejny budynek BoE, gdzie mieściła się administracja pełniąca kontrolę nad kursem wymiany. W 1946 r. bank został znacjonalizowany, do tego roku był instytucją publiczną choć znajdował się w rękach prywatnych. W 1997 r. rząd UK przyznał BoE pełną odpowiedzialność za politykę pieniężną. Z kolei zarządzanie długiem powierzono zostało Ministerstwu Skarbu, a funkcje regulacyjne powierzono nowopowstałemu Financial Services Authorities.

Spotkanie dyrektorów Banku Anglii, 1903 r.

Skarbiec jako kantyna dla personelu banku podczas II Wojny Światowej

Uszkodzenia po bombie przed budynkiem banku, styczeń 1941 r.

Król Jerzy V i Królowa Maria uruchamiają druk obligacji
Fot. bankofengland.co.uk

STARA DAMA

– W SKRÓCIE

1694 r.

Bank Anglii został utworzony w 1694 r. w celu pozyskania funduszy dla rządu podczas toczących się wojen z Francją. Odtąd Bank Anglii zaczął funkcjonować jako narodowy bank centralny. Do 1946 r. bank był instytucją prywatną, następnie został znacjonalizowany.

1734 r.

W 1734 r. siedzibę banku przeniesiono na ulicę Threadneedle Street (z ang. *thread* – nitka, *needle* – igła). Bank Anglii od 1797 r. nazywany jest Starą Damą, za sprawą opublikowanego w 1797 r. rysunku autorstwa Jamesa Gillraya. Nawet dzisiaj, po ponad dwóch wiekach wielu Brytyjczyków mówi o BoE Stara Dama z ulicy Threadneedle.

1920-30 r.

W latach 1920/30 bank został przebudowany. Prace zostały ukończone tuż przed wybuchem drugiej wojny światowej. Budynki ocalały podczas serii nalotów niemieckich na UK, zwanych Blitz.

1997 r.

W 1997 r. bank otrzymał operacyjną odpowiedzialność za politykę pieniężną.

2013 r.

Komitet Polityki Finansowej został utworzony w 2013 r. aby odpowiadać na ryzyko napływające z systemu finansowego. W tym samym roku utworzono Urząd ds. Regulacji Ostrożnościowych (ang. *Prudential Regulatory Authority*), który funkcjonuje jako oddział Banku Anglii i odpowiedzialny jest za utrzymanie bezpieczeństwa banków i ubezpieczyciel.

NOWE REGULACJE FINANSOWE

1 kwietnia 2013 r. na skutek kryzysu powołano Financial Policy Committee (FPC), organ pomocniczy BoE, którego celem jest regulacja oraz kontrola infrastruktury rynku finansowego. Światowy kryzys finansowy wymógł na rządzie UK wdrożenie nowych regulacji finansowych. W kwietniu 2013 r. BoE nadano nowe obowiązki. Obowiązki te są szczegółowo definiowane przez brytyjski parlament. Na podstawie Financial Services Act (2012 r.) powołano niezależny organ ostrożnościowy Financial Policy Committee FPC (Komitet Polityki Finansowej), którego zadaniem jest kontrola infrastruktury rynku finansowego. Zadaniem FCP jest podejmowanie kroków w celu zmniejszenia lub zlikwidowania ryzyka systemowego, które zagraża stabilności brytyjskiemu systemowi finansowemu oraz wspieranie polityki gospodarczej

rządu. Prudential Regulation Authority PRA (Urząd ds. Regulacji Ostrożnościowych) z kolei, sprawuje pieczę nad bankami, stowarzyszeniami budowlanymi, SKOKami, ubezpieczycielami oraz znaczącymi organizacjami inwestycyjnymi. W sumie, PRA kontroluje około 1700 organizacji finansowych. Zadaniem PRA jest kontrola nad bezpieczeństwem oraz rzetelnością tychże organizacji. Obecnie, tak jak w 1694 r. kiedy powstawał BoE, nadrzędną misją Banku Anglii jest sprawowanie pieczy nad dobrostanem obywateli UK. Celem polityki pieniężnej BoE jest stabilizacja cen oraz wspieranie celów gospodarczych rządu, takich jak wzrost oraz zatrudnienie, a także poprawa zaufania społeczeństwa do instytucji finansowych.

Wnętrze Bank Anglii, sala sądowa

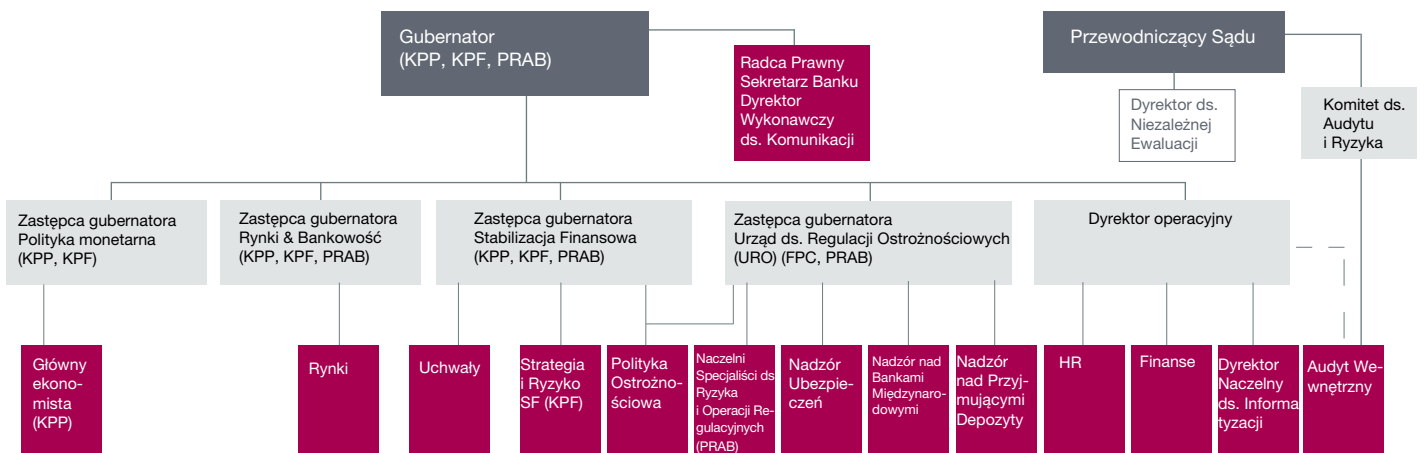
Wnętrze Bank Anglii, sala Komisji

Malowidło ścienne, Komisja Skarbu – A.K. Lawrence, 1928 r.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA BoE

Obecna Komisja Polityki Pieniężnej
 Fot. bankofengland.co.uk

